

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916010562
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5916010562.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom 11. februára 2020 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným Z. I., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T/102/2016-136 zo dňa 18.12.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Z. I. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, č.k. 1T/102/2016-136 zo dňa 18.12.2019 podľa § 419 ods. 1 Tr. por., § 420 Tr. por., s použitím § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený Z. I. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/102/2016 z 2.1.2017, právoplatným dňa 27.1.2017, neosvedčil a odsúdenému nariadil výkon úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 419 ods. 4 Tr. por., § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo 18.12.2019 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva podať sťažnosť. Verejné zasadnutie bolo v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por. vykonané v neprítomnosti odsúdeného.

Dňa 16.1.2020 súdu prvého stupňa bolo prostredníctvom obhajcu doručené písomné podanie odsúdeného Z. I., označené ako „Sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č.k. 1T/102/2016-136 zo dňa 18.12.2019“, s nasledovným textom:

„Keďže sa v súčasnosti prevažne zdržiavam v zahraničí, kde pracujem, nemohol som si prevziať zásielku, v ktorej bolo predvolanie na verejné zasadnutie dňa 18.12.2019, na ktorom sa rozhodovalo o mojom neosvedčení sa v skúšobnej dobe a nemohol som sa ani zúčastniť tohto verejného zasadnutia.

Svoje rozhodnutie súd odôvodnil tým, že nevyhnutným predpokladom k tomu, aby súd mohol rozhodnúť o mojom osvedčení sa v skúšobnej dobe, je vedenie riadneho života, pričom ja som túto podmienku nespĺnil, keďže som sa v skúšobnej dobe dopustil úmyselnej trestnej činnosti.

Je pravdou, že som sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mi bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 3T/20/2019-193 zo dňa 23.10.2019 uložený úhrnný peňažný trest vo výmere 900,- EUR s tým, že podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mi bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody na 6 mesiacov. Zároveň mi súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ambulantné ochranné protialkoholické liečenie.

Dôkaz: rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 3T/20/2019-193 zo dňa 23.10.2019

Peňažný trest, ktorý mi bol uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 3T/20/2019-193 zo dňa 23.10.2019, som zaplatil dňa 19.11.2019, preto sa na mňa u tohto rozsudku hľadí, akoby som nebol odsúdený.

Dôkaz: výpis z registra trestov

Spáchanie tejto trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia veľmi ľutujem. K spáchaniu trestnej činnosti došlo približne pred jeden a pol rokom, keď som bol pod vplyvom alkoholu. Dňa 22.10.2019 som poškodenému P. X. z titulu náhrady škody uhradil sumu 1 420,- EUR a dňa 10.01.2020 som nastúpil na ambulantné ochranné protialkoholické liečenie.

Dôkazy: doklad o úhrade peňažného trestu zo dňa 19.11.2019, doklad o náhrade škody poškodenému - žiadosť o vklad zo dňa 22.10.2019, potvrdenie o nastúpení na ambulantné ochranné protialkoholické liečenie

Okrem uvedeného odsúdenia som v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 1T/102/2016 žil riadnym životom. V skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia som sa nedopustil nijakého iného trestného činu a ani priestupku.

Približne dva roky pracujem v stavebníctve v zahraničí. Najskôr som bol zamestnaný ako stavebný robotník u podnikateľa Erika Vidu s miestom podnikania 034 82 Lúčky 548, IČO: 44 952 201. Od 18.06.2018 podnikám ako samostatne zárobkovo činná osoba pod obchodným menom Z. I. s miestom podnikania Pod zvonnicou 1659/79, 034 84 Liptovské Sliače, IČO: 45881774. Aj naďalej vykonávam stavebné práce pre Erika Vidu, IČO: 44 952 201

s tým, že miesto výkonu týchto stavebných prác je v zahraničí. Z pracovného posudku Erika Vidu, IČO: 44 952 201 vyplýva, že práce pre neho vykonávam už dva roky s tým, že počas tejto doby nemal so mnou žiadny problém, že moje pracovné povinnosti si plním riadne a včas, že som pracovitý, zodpovedný a iniciatívny a že na pracovisku som nemal nikdy problém s požitím alkoholu alebo iných návykových látok. Z uvedeného vyplýva, že už dlhšiu dobu mám stabilné zamestnanie, resp. podnikanie. Práca, ktorú vykonávam, ma baví. Môj príjem je približne vo výške 1 500,- EUR mesačne. Ak by som musel nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody, bol by som nútený prerušiť alebo ukončiť moje zákazky s tým, že v budúcnosti by som ich už nemusel získať.

Dôkazy: pracovný posudok od Erika Vidu, IČO: 44 952 201, výpis zo živnostenského registra, správa o povesti od Obce Liptovské Sliače

Dovoľujem si preto požiadať odvolací súd, aby mi dal ešte ďalšiu príležitosť preukázať, že z minulosti som sa poučil a že do budúcnosti chcem viesť riadny život.

Navrhujem, aby odvolací súd uznesenie Okresného súdu Ružomberok č.k. 1T/102/2016-136 zo dňa 18.12.2019 v zmysle § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že som sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil alebo aby uznesenie Okresného súdu Ružomberok č.k. 1T/102/2016-136 zo dňa 18.12.2019 v zmysle § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie."

Dňa 28.1.2020 súdu prvého stupňa bolo doručené písomné vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom sťažnosti odsúdeného Z. I., v ktorom uviedol:

„V celom rozsahu sa stotožňujem s uznesením Okresného súdu Ružomberok, ktoré považujem za zákonné a správne, v dôsledku čoho navrhujem, aby Krajský súd v Žiline sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Bližšie k veci uvádzam, že po odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/102/2016 zo dňa 02.01.2017, právoplatným dňa 27.01.2017, si bol odsúdený vedomý plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a aj napriek tomu spáchal dňa 15.07.2018, úmyselný trestný čin (prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona), hoci mu s jeho ohľadom na predchádzajúce odsúdenie muselo byť zrejmé, že v prípade ďalšieho vybočenia zo spoločensky akceptovateľného správania, bude nariadený výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Inými slovami povedané odsúdený nevyužil možnosť preukázať polepšenie, ktorá mu bola prostredníctvom inštitútu podmieneného odsúdenia poskytnutá a už počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia recidivoval. Na tejto skutočnosti nemení nič ani to, že v súvislosti s týmto úmyselným protiprávnym konaním sa na odsúdeného hľadí, ako by za uvedené protiprávne konanie nebol odsúdený, keďže zahľadanie odsúdenia za trestný čin neznamená zároveň aj fikciu, že páchatel nespáchal trestný čin. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin (R 7/1975). V obdobnej veci rozhodoval napr. aj Krajský súd v Banskej Bystrici - uznesenie sp. zn.

3Tos/9/2017 zo dňa 15.02.2017. Pokiaľ odsúdený poukazuje, že si plní svoje pracovné povinnosti, v tejto súvislosti uvádzam, že jedným z základných znakov poriadneho života pracujúceho človeka je dodržiavanie právneho poriadku, pričom odsúdený tým, že spáchal v skúšobnej dobe úmyselný trestný čin, závažným spôsobom porušil právne normy a takéto chovanie odsúdeného nesvedčí o tom, že v skúšobnej dobe viedol riadny život, ale svedčí o pravom opaku, preto nemožno sa stotožniť s tvrdením odsúdeného v podanej sťažnosti, že v predmetnej skúšobnej dobe viedol riadny život. Súčasne nevidím žiadny relevantný dôvod, prečo by sa malo k okolnostiam týkajúcich sa zamestnania odsúdeného prihliadnuť (odsúdeným uvádzané prerušenie, resp. ukončenie stavebných zákaziek a pod.), ak k nim neprihliadol ani odsúdený, keď trestný čin páchal. Mám za to, že v posudzovanom prípade tu nie sú také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali ponechanie podmienenečného odsúdenia v platnosti a predĺženie skúšobnej doby. Odsúdený bol v minulosti opakovane súdne trestaný a teda ani predchádzajúce odsúdenia zjavne nevedli k zmene životného štýlu odsúdeného. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného a o povinnosti vykonať uložený trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný."

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 419 ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1, 2 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Z hľadiska aplikácie hmotného práva sa krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá stavu veci a zákonu, a preto sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a v podstatnom dospel k záveru, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život a spáchaním úmyselných prečinov porušil počas skúšobnej doby podmienky kladené na jeho spôsob života v skúšobnej dobe pri podmienenečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody. Podmienečné odsúdenie nesplnilo svoj výchovný účel.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený Z. I. sa v skúšobnej dobe odsúdenia na trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený, neosvedčil. Na tomto mieste nadriadený súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto nadriadený súd v podrobnostiach poukazuje na dostatočne odôvodnené uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré dôvody si v plnom rozsahu osvojuje.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu

možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Nadriadený súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní otázky, či sa podmiennečne odsúdený osvedčil, možno hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Pritom však treba skúmať správanie odsúdeného počas celej skúšobnej doby. Zároveň poukazuje aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej ak podmiennečne odsúdený závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmiennečné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmiennečne uložený trest treba vykonať.

Skutočnosť, že odsúdený bol v skúšobnej dobe uznaný za vinného zo spáchania trestného činu, nemožno v každom prípade automaticky posudzovať ako dôvod na nariadenie výkonu trestu. Tu treba rozlišovať závažnosť trestného činu spáchaného v skúšobnej dobe a treba zisťovať, či odsúdený má snahu napraviť sa a viesť riadny život. V prípade odsúdeného Z. I. súd prvého stupňa správne ustálil, s poukazom na právoplatné odsúdenie pre iné trestné činy spáchané v priebehu skúšobnej doby, že odsúdený nemá snahu sa napraviť a viesť riadny život, a preto neprichádza do úvahy nič iné, len vysloviť, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vykoná.

Za vedenie riadneho života treba považovať to, že obvinený dodržiaval právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i voči spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Je nesporné, že odsúdený Z. I. nevedol v skúšobnej dobe riadny život, a preto i krajský súd konštatuje, že na zabezpečenie účelu trestu u odsúdeného, najmä za účelom zabezpečenia funkcie individuálnej aj generálnej prevencie, je potrebné odsúdenému Z. I. nariadiť výkon trestu odňatia slobody.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj rozhodnutie okresného súdu o zaradení odsúdeného Z. I. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Sťažnostné argumenty odsúdeného Z. I. nie sú spôsobilé svojím obsahom zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúce uznesenie súdu prvého stupňa napadnuté sťažnosťou odsúdeného.

Skutočnosť, že sťažovateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení, nemôže sama osebe viesť nadriadený súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu vo vykonávacom konaní neznamená, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá odmieta rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol nariadený výkon trestu odňatia slobody, pôvodne odložený na skúšobnú dobu.

Je pravda, že odsúdený už má zahladené odsúdenie za skutok, ktorý spáchal v priebehu skúšobnej doby, ale skutočnosť, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený (teda ako keby bolo jeho právoplatné odsúdenie zahladené), neznamená, že by sa na páchatel'a malo hľadiť tak, ako keby sa skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený, vôbec nestal. Zákon totiž ustanovuje len fikciu neodsúdenia páchatel'a v dôsledku zahľadania odsúdenia, nie teda fikciu, že sa nestal skutok, za ktorý bol páchatel' právoplatne odsúdený.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného súdom prvého stupňa, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného Z. I. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.